

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 30ΗΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1993

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΔΟΧΗ
ΤΟΥ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Συνάδελφε,

Σας εκφράζω τὰ συγκαροτηριά μου για τὴν εἰσδοχή σας ὡς ἀντεπιστέλλοντος μέλους στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ὅπου ἤδη ὡς τακτικά μέλη καὶ ὡς ἀντεπιστέλλοντα μέλη παρακάθηνται διακεκριμένοι ἐκπρόσωποι τῆς Ἱατρικῆς, τῆς ἐξαίρετης αὐτῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, τῆς ὑπηρετικῆς τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου.

Στὸ κείμενο τοῦ ἱπποκρατικοῦ ἔργου «Περὶ τῆς ἀρχαίας ἱατρικῆς» ἀναγράφεται γι' αὐτήν, ὅτι «εὖρηται ἐπὶ τῆ τοῦ ἀνθρώπου ὑγείῃ τε καὶ τροφῇ καὶ σωτηρίῃ». Ἀλλὰ στὸ ἴδιο αὐτὸ κείμενο ἀναγράφεται καὶ ὅτι «οὐκ ἔνι δυνατόν ἱατρικὴν εἰδέναι ὅστις μὴ οἶδεν ὅ,τι ἐστὶν ἀνθρώπος», δηλαδή ὅτι ἀποτελεῖ προϋπόθεση τῆς ἱατρικῆς ἢ ἐπιστημονικὴ ἀνθρωπολογία, καὶ μάλιστα ἢ ἀπότοκος τῆς ἱατρικῆς ἔρευνας : «περὶ φύσιος [δηλαδή τοῦ ἀνθρώπου] γινῶναι τι οὐδαμόθεν ἄλλοθεν εἶναι ἢ ἐξ ἱατρικῆς».

Τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτὴ γνώση μὲ ἀντικείμενο τὸν ἀνθρώπο, τὴν ἔκγονη τῆς ἱατρικῆς ἔρευνας, ἢ ἔστω ἐνταγμένη στὸν εὐρύτερο χῶρο τῆς ἱατρικῆς ἔρευνας, διακονεῖτε, Κύριε Συνάδελφε, μὲ τὴν ἀφιέρωση ἐπὶ δεκαετίες ἤδη τοῦ μόχθου σας καὶ τῆς οἰκειᾶς σας εὐμάθειας στὸν ἐπιστημονικὸ τομέα τῆς Μικροβιολογίας, ὅπου ἔχετε διαπρέψει καὶ ὡς ἐρευνητῆς καὶ ὡς διδάσκαλος.

Τὰ διάφορα στάδια τοῦ βίου σας καὶ τῆς γόνιμης ἐπιστημονικῆς σας ἐργασίας θὰ ἐξιστορήσει καὶ θὰ ἀξιολογήσει ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Κύριος Γεώργιος Μερίκας, ἀρχαιότερός σας καὶ ὑποδειγματικὸς ἠθικὰ λειτουργὸς τῆς Ἱατρικῆς.

Περιορίζομαι, ἄρα, νὰ ἐκφράσω τὴ χαρὰ μου γιατί κατὰ ὠραία συγκυρία προεδρεύω στὴν συνεδρία τῆς ἐπίσημης ὑποδοχῆς σας καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ ὑγεία στὸν ἴδιο ἐσᾶς καὶ ἀκμὴ πνεύματος ἐπὶ χρόνον μακρόν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΓΓΚΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΡΙΚΑ

Ἡ σημερινὴ συνεδρίαση τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γίνεται πρὸς ὑποδοχὴν ἑνὸς νέου ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἐκλεγέντος παμψηφεί κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς Ὀλομελείας τῆς τὴν 10.12.1992.

Τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητῆ τῆς Μικροβιολογίας στὸ Ἰατρικὸ Γμῆμα τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κυρίου Ἰωάννου Κ. Παπαπαναγιώτου, ἐκλεκτοῦ κατ' ἐρευνητικὴ, συγγραφικὴ, ἐκπαιδευτικὴ, ὀργανωτικὴ καὶ ἐν γένει κοινωνικὴ δράση ἐπιστήμονος καὶ μὲ εὐρύτερη πνευματικὴ παρουσία ἀτόμου.

Ἴδὸν ἐν γένει ἢ σταδιοδρομίᾳ του.

Ἐγεννήθη εἰς Πάτρας τὸ 1921. Τὴν πανεπιστημιακὴν του σπουδὴν ἔκαμε στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἔλαβε τὸ πτυχίον του τὸ 1947, ἐργασθεὶς κατὰ τὰ φοιτητικὰ τὸν χρόνον στὸ Μικροβιολογικὸ Ἐργαστήριον τοῦ Γεν. Κρατικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

Ἐπηρέτησε μετὰ τὸ 1948, στὸν στρατὸ σὲ δύο φάσεις, ὡς ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς ἐπὶ 42 μῆνες, προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ταγματάρχου καὶ τιμηθεὶς ἐπ' ἀνδρεία μὲ τὸ μετάλλιον ἐξαιρέτων πράξεων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του στὸν στρατὸ εἰργάσθη ἐπὶ dietίαν στὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεία 401 καὶ 430.

Τὸ 1954 ἐξεπαιδεύθη μεταπτυχιακῶς ἐπὶ dietίαν ὡς Fellow τῆς Παγκόσμιας Ὁργάνωσης Ὑγείας στὸ Κεντρικὸ Ἐργαστήριον Δημόσιας Ὑγείας τοῦ Λονδίνου καὶ ὡς ἐσωτερικὸς βοηθὸς τοῦ Ἐργαστηρίου Clinical Pathology τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Bury-Manchester.

Τὸ 1958 ὑπότροφος τοῦ ΙΚΥ γιὰ τὴν Ἰολογίαν εἰργάσθη ἐπὶ ἓν ἔτος στὸ Statens Serum Institut τῆς Κοπεγχάγης καὶ βραδύτερα ἐπεσκέφθη δύο περιώνυμα ἐρευνητικὰ κέντρα πρὸς ἐκσυγχρονισμόν τὴν ὑπὸ γοργὴν ἀνάπτυξιν Ἰολογία.

Ἡ ἐν συνεχείᾳ ἀκαδημαϊκὴ του σταδιοδρομία ὑπῆρξε ἀδιαλείπτως ὑποδειγματικὴ. Τὸ 1953 ἔλαβε τὴν εἰδικότητα τοῦ μικροβιολόγου.

Τὸ 1951 ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τοῦ Ἐργαστηρίου Μικροβιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Τὸ 1955 ὀργάνωσε τὸ πρῶτον ἐν τῇ χώρᾳ μας εἰδικὸν κέντρο μελέτης τῶν ἰώσεων καὶ ἀπέκτησε τὸν τίτλον ἀμίσθου ἐπιμελητοῦ.

Τὸ 1956 κατέστη Διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, με ἔρευνά του γιὰ τὰ εἰδικὰ ἀντισώματα τῶν ἰῶν τῆς γρίπης Α καὶ Β.

Τὸ 1962 ὕφηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν με διατριβὴ ἀφορῶσα στὸν προσδιορισμὸ τῆς ἀντιγονικῆς ἰκανότητος τοῦ ἀντιπολιομυελιτικοῦ ἐμβολίου.

Τὸ 1967 ἐξελέγη Τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὴν ὁποία ὑπηρέτησε ἐπὶ 23 χρόνια, διατελέσας κοσμήτωρ τῆς τὸ 1976-77 καὶ Διευθυντὴς Τομέα ἀπὸ 1987 μέχρι 1989.

Ἀπὸ τριετίας εἶναι ὁμότιμος Καθηγητὴς. Ἡ καθηγητικὴ δημιουργία τοῦ κ. Παπαπαναγιώτου ἔχει, ἐν συντομίᾳ, ὡς ἐξῆς :

Ἡ προπτυχιακὴ κατ' ἐξοχίην, ἀλλὰ καὶ μεταπτυχιακὴ ἐκπαιδευτικὴ προσφορὰ του, στὸν κλάδο τῆς Μικροβιολογίας ὑπῆρξε θαυμαστὴ, τόσο γιὰ τοὺς φοιτητὲς τῆς Ἱατρικῆς, ὅσο καὶ τῆς Ὀδοντιατρικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς. Ἔτσι ὥστε ν' ἀποτελεῖ κοινὸν τόπον, ὅτι με τὴν φωτισμένη διδασκαλία του ἀνέβασε ἀναμφισβητήτως σὲ μεγάλο βαθμὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς Μικροβιολογίας ἰδίως στὴν Βόρεια Ἑλλάδα. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησή του ἐκπονήθηκαν πολλὲς διδακτορικὲς διατριβὲς καὶ ἀπὸ μὴ πανεπιστημιακοὺς ἰατροὺς καὶ εἰδικεύθηκαν εἰς τὴν Μικροβιολογίαν δεκάδες ἰατρῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἐπανδρώσει τὰ ἐργαστήρια τῶν Νοσοκομείων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Πλουσιοπάτη ὑπῆρξε ἡ ἐρευνητικὴ του παραγωγή σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Μικροβιολογίας· κατ' ἐξοχίην ὅμως στὴν ἐργαστηριακὴ Διαγνωστικὴ Ἱολογία. Αὐτὴ ἡ παραγωγή ἐνδιαφέρει πολλὰ τάσεις καὶ κατ' ἐξοχίην τὴν γρίπη καὶ πολιομυελίτιδα, ἀλλὰ καὶ τὸ AIDS, τὴν ἰογενὴ ἥπατίτιδα, τὴ μεγαλοκυτταρική ἴωση κτλ. Ἀκόμα ὅμως, με ἐξαιρετικὴ πρωτοτυπία, τὴν ἀπομόνωση στελεχῶν τῆς Legionella, σὲ διάφορα ὕλικά καὶ κυρίως τὸ νερὸ ξενοδοχείων· καὶ τὴν ἐνδελεχὴ προσπέλαση τῶν ἐξ ἰοῦ αἰμορραγικῶν πυρετῶν, ὑπὸ πνεῦμα διεισδυτικὸ στὸ πλαίσιο τῆς πρόληψης τῶν λοιμώξεων, ἰδίως τῶν νοσοκομειακῶν.

Ἡ ἐρευνητικὴ παραγωγή του κατοπτρίζεται σὲ 4 ἐπὶ ὕψηγεία καὶ 13 ἐπὶ διδακτορικὰ διατριβὲς ἀπὸ πανεπιστημιακοὺς ἰατροὺς, πολλὰ ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔχουν δημοσιευθεῖ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἢ μετὰ συνεργασιῶν του σ' ἐγκριτὰ περιοδικὰ τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς, συμπληρώνοντας τὸ ἐξαίρετο δίτομο σύγγραμμα τοῦ «Ἱατρικὴ Μικροβιολογία καὶ Ἀνοσολογία», τὸ ὁποῖο ἔτυχε μέχρι τώρα πέντε ἐκδόσεων, ὅλο καὶ ἐκσυγχρονιζόμενον, καὶ ἀποτελεῖ πηγὴ κλασσικῆς καὶ ἐκσυγχρονισμένης γνώσης γιὰ τοὺς Μικροβιολόγους, ἀλλὰ καὶ τοὺς κλινικοὺς γιατροὺς.

Καὶ ἡ ὀργανωτικὴ δραστηριότης τοῦ νέου ἀντεπιστέλλοντος μέλους πρέπει νὰ ὑπομνησθεῖ. Ὑπ' αὐτοῦ ἰδρύθη, ἐστελεχώθη καὶ ἐλειτούργησε ὑποδειγματικὰ τὸ Μικροβιολογικὸ Πανεπιστημιακὸ Ἐργαστήριον τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖο

συνειργάσθη ἀποδοτικότητα ἐπὶ κλινικοεργαστηριακοῦ ἐπιπέδου μὲ τὸ νοσοκομειακὸ ΑΧΕΠΙΑΝΣ, γνωστὸ εὐρύτατα γιὰ τὴν συμβολή του στὴν δευτεροβάθμια περίθαλψη τῆς Βόρειας Ἑλλάδος. Τὴν ἀλήθεια αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως κατακυρώνει τὸ γεγονός ὅτι τόσο τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας καὶ Πρόνοιας ὅσο καὶ ἡ Παγκόσμια Ὄργάνωση Ὑγείας τὸ ἀναγνωρίζουν ὡς κέντρο ἀναφορᾶς γιὰ τὴν γρίπη καὶ τὸ AIDS στὴν Βόρεια Ἑλλάδα, ὅπως καὶ γιὰ τὴν νόσο τῶν λεγεωναρίων, ἐντεροϊῶν καὶ αἱμορραγικῶν πυρετῶν σ' ὀλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια.

Πέραν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν προσφορῶν στὸ πλαίσιο τῆς Ὑγείας, ποὺ ὑπομνήσθηκαν, τὸ νέον ἀντεπιστέλλον μέλος μας, κοσμεῖται ἀπὸ ἀδαμάντινον ἦθος κατὰ κοινὴ ὁμολογία.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν τὸν ὑποδέχεται σήμερον μὲ χαρὰ, ἀλλὰ καὶ πίστη, ὅτι ἡ εἰς τὸ πεδίου τῆς ἐφεξῆς παρουσίας του θὰ εἶναι ἰσάξια μὲ τὴν τοῦ παρελθόντος του. Ἀγαπητὲ Συνάδελφε καὶ φίλε, καλῶς ὤρισες.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ